

Bilag C.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Under 1ste Behandling i Folketinget af det af Regeringen i indværende Rigsdagssamling fremsatte Forslag til Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen var Spørgsmaalet om Fortolkningen af de nugældende Bestemmelser om Lærerkaldelsen Genstand for særlig Omtale, og navnlig fandt forskellige Talere Anledning til nærmere at omtale en af dette Ministerium i afvigte Efteraar truffen Afgørelse af en foreliggende Divergens i saa Henseende mellem et Sogneraad og den vedkommende Skoledirektion.

Da det under de forestaaende Forhandlinger om, hvad der skal være Ret i Fremtiden paa dette Omraade, selvfølgelig er af Bigtighed at være bedst muligt paa det rene med, hvad der er den nugældende Rets Indhold i saa Henseende, og da der saavel i Rigsdagen som uden for denne er fremkommet forskellige Udtalelser, der efter Ministeriets Opfattelse ere vildeledende ikke blot i Fremstillingen af, hvad der er Lovens Ordning af disse Forhold, men ogsaa i Gengivelsen af, hvad der er Ministeriets Opfattelse af Lovens Bestemmelser, vil en Udtalelse fra Ministeriets Side om denne Sag i dens Helhed formentlig findes betimelig, og i denne Forbindelse vil der da være Anledning til at komme ind paa den ovenfor berørte ministerielle Afgørelse.

Retten til ved Besættelsen af et Lærereembede at træffe Valget blandt de indkomne Ansøgninger er som bekendt delt mellem vedkommende Kommunalbestyrelse, der har en begrænsende Ret, og den kaldende Myndighed — Skoledirektionen, Biskoppen og eventuelt Kultusministeriet —, der udpeger den enkelte, der skal ansættes i Embedet. Herom udtaler Lov af 8de Marts 1856 § 9, at vedkommende Borgerrepræsentantskab eller Sogneforstanderskab har i et Møde, i hvilket for Købstæderne Skolekommissionen deltager, at gøre Forslag til Embedets Besættelse ved at indstille tre af Ansøgerne til dette. Finder Skoledirektionen eller Biskoppen ingen af de foreslaaede skiftet eller værdig til Embedet, saa tilbagesendes Forslaget til Borgerrepræsentationen eller Sogneforstanderskabet med Angivelse af de Grunde, hvorfor det er forkastet. Finder samme, efter at have gjort sig bekendt med disse, ikke Anledning til at opsætte et nyt Forslag, saa tilkommer Afgørelsen Ministeriet, til hvilket samtlige Ansøgninger da indsendes.

Denne Lovbestemmelse har givet Anledning til forskellige Fortolkninger, der formentligt klarest kunne formuleres saaledes:

- a. „Skiftet og værdig“ maa forstås som kun krævende Besiddelsen af de almindelige Betingelser for overhovedet at kunne blive Lærer, og det maa anses for tilstrækkeligt, at een af de indstillede er skiftet og værdig i den angivne Betydning.
- b. Alle tre indstillede maa tilfredsstille de almindelige Betingelser, hvilket begrebsmæssigt ligger i Udtrykket „et Forslag til Embedets Besættelse“, desuden maa i alt Fald een af de indstillede af den kaldsberettigede anses for skiftet og værdig med særligt Hensyn til det paagældende Embede.
- c. Alle tre indstillede maa af den kaldsberettigede anses for skiftede og værdige med særligt Hensyn til det paagældende Embede.

Ministeriet har for sit Vedkommende troet at burde hævde den sidstangivne Opfattelse, idet man gentagne Gange har udtalt, at den kaldsberettigede kan forkaste Indstillingen, naar denne ikke giver Valget mellem tre Ansøgere, der hver for sig ikke blot ere i Besiddelse af de almindelige Betingelser for at kunne ansættes som